

روایت رضا امیرخانی از حضور ایران
در نمایشگاه کتاب فرانکفورت

وقتی تفاوت کریکت و کبدی را
نمی‌دانیم!

در فرانکفورت ما دقیقاً مثل بچه‌هایی هستیم که دعوت شده‌ایم به یک استادیوم که در آن کریکت بازی می‌کنند؛ ما اصلاً تفاوت کریکت و کبلی را نمی‌دانیم. در بهترین حالت لباس ورزشی را پوشیده‌ایم و زانوبند هم بسته‌ایم و کلاه محافظ هم سرمان است.

رضا ایرانی، نویسنده نامی به بیان روانی
اخیراً در خلال گفتگو با من بیان روانی
در حضور آن در نمایشگاه گایب راکفورت
پرداخته است که آن را در ادامه می‌خوانید.
«در راکفورت ما دقیقاً مثل بچه‌های هسینی
که دعوت شدیم، به یک استاندارد که در آن
کریک بازی می‌کنند اما اصلاً تفاوت کریک
و کبدی را نمی‌دانیم، در بهترین حالت لباس
روزشی را پوشیده‌ایم و ژاکت‌ها هم بسته‌ایم،
کلا محافظ هم سرمان است و وقتی می‌بینیم
آنها در زمین می‌دوهند، ما هم می‌دویم.
ما هر چند ما هم می‌چرخیم، دست می‌زنند
ما هم دست می‌زنیم، ولی دقیقاً نوعی بازی
چسبست و تنها کمی دور و نزدیک داریم و
البته بعد از آن برمی‌گردیم و گزارش می‌دهیم.
همه اینها در حالی است که ما اصلاً نمی‌دانیم
بازی کریک چیست و چرا فوئانی بر آن حاکم
است و فقط لباسش را پوشیده‌ایم!

در آن سال من در فراگفتور کرده کتاب برای فروش حقایق ارائه کرده بودم. یکی دو روزی به فروش شده بود دیگری به عربی و آخری به انگلیسی. بیش از ۱۰ قرار کاری گذاشتم. یکی ناشر کتابهای حدود یک سال مکاتبه داشتیم برای انتشار راجعه انگلیسی جانسانان کابلسنام و عاقبت موفق شدم کاری هم داشتم که در ترکیه منتشر شده بود و ناشرش حق التالیف نداده بود. به نامینده وزارت فرهنگ ترکیه قرار کاری گذاشتم و رسماً به من گفت چون کشور به کی‌یراتی نیوسسته است شکیست از به جای نیخواهد بود. این یعنی نتیجه بازی را واگذار کردم؛ سه به صفر! اما بسیار از سفرهای خودم بوم کمی قواعد بازی را گفتم.

حالا با این دست تجربه‌ها اینکه من برگردم و در رسانه‌ها دخالی در غریب بزنم که ۱۷- یک مسابقه را برآمدم و یک دستاوردم داشتم، بسیار خطرناک است. به نظر من تقریباً هیچ مرادوه به در دیوختی در بسیاری از رفت‌وآمدهای ما این دست نمایشگاه‌ها شکل نمی‌گیرد. البته من نسبت به آقای شهرامیان (در مقایسه با پیشینانش) بسیار خوشبین هستم و به نظر از ایشان دست کم می‌داند که چرا اسارت بازی برپا شود! یک سؤال جدی که در این میان مطرح است این نکته است که چند رایت کانالو همین الان برای کارهای فرانکفورت آماده کرده‌ایم؟ چند نفر که سر و دست می‌شکنند برادی‌گرفتن، غرقه در سالن پنج، غرقه مجازی در سایت نمایشگاه فرانکفورت گرفته‌اند؟ چه تعداد قرار ملاقات کاری در سالن ملاقات‌ها تنظیم شده است؟ اینها همه گرم کردن قبل از بازی است.

در رانکفورت پسر یکی از دانشران بسیار قدیمی و خوشنام آمد و از همان مدرش خاطرهای نگه داشت. گفت که در سال ۵۴ شمسی کبیرایت را رعایت کرده است و پدرش در آن زمان به دلیل مشکلات فنی عدم صرفه اقتصادی یکی کاری، مجبور به خرید رایبری برخی تولیدات شده است. بعد ایشان گفت که «این در اوایل دهه ۸۰ شمسی یکی از محصولات اشتراکات نامن را برای توریستهای خرید و حالا هر سال سر پای برای موسسه ی پولش را می فرستد؛ این به نظر من یعنی نتیجه گرفتن در این بازی که البته برای این دوست نامش ۳۰ سال پابل کشیده است. حالا سی می دانیم که او را باید بسازی کنیم. نباید بدانیم ۳۰ سال طول می کشد تا به صورت فردی موفق شویم. ثالثاً سی کنیم ۳۰ سال را کوتاوت کنیم که این با فعالیت گروهی ممکن است»

در دنیا معمولاً این نوعی اساسی ادبی خرید و فروش رایت را انجام می دهند. البته این مانع حرکت مستقیم نویسنده نیست. مثلاً در مورد خرید یا عدم خرید نامشراستی که بعضی اوقات اثر شود ما میوه های بیشتر مستقیماً با نویسنده طرف شده اند. متأسفانه نسبت به زحمات از دیده های ایرانی هنوز نتیجه در خوری ندیده ایم. در رانکفورت و گزارش های خوری، گروهها و کشورها، در پایان نامیگاهان گزارش گردش مالی می دهند. یعنی زاری نه و فروش رایت را منتشر می کنند؛ ما هم می خریم نه می فروشیم اما پیروز زندانه شرکت می کنیم»

سینمای ایران و شبهه‌ای به نام اقتباس

سینما به جای کپی از خارج به سمت اقتباس از داخل برود

چنانچه بسیاری از فیلم‌های تحسین‌شده سینمای جهان، فیلمنامه‌های اقتباسی دارند حتی فیلمسازان کلاسیکی مثل کلینت ایستوود و مار تین اسکورسیزی هم برای قصه فیلم‌های خود به سراغ نوول‌های موفق و پر سروصدایی مثل «رفنگان» و «بچه میلیون دلاری» می‌روند.

از جمله مسائلی که در عرصه سینما رواج دارد اقتباس است، به این صورت که موضوعات بر اساس قصه‌های شاخص نوشته می‌شوند تا با تصویرسازی، بیشتر و بهتر در ذهن مخاطبان جای بگیرند؛

شما که می گوید سوژه نداریم و شما که می گوید باید دین فلان فیلم هالیوود حس الهام به من دست داد و فلان فیلمنامه را می نوشتم که تماشا کیستی چرا یک لحظه وقت نمی گذارید و پای خاطرات مردم عادی نمی نشینید؟! در میان مردم گاه سرگذشت هایی داریم که انسان را میخکوب می کند

حقایق کوتاهی کرده و موضوعات به این جالبی را ارساو کرده‌ام.

از اینها که بگذریم در لایه‌های درونی کشور آدم‌های پایین‌تری هستند که از نمونه‌های غربی‌شان موفق‌ترند - مردان و زنان کارآفرین، قهرمانان و پهلوانان ورزشی، معاولانی که نه تنها بر معولیت‌شان فائق آمده‌اند، بلکه این را به حیرت واداشته‌اند، نویسندگان

و تخیلی هالوود به گرد پای آنها هم
نمی‌رسند. اگر یک فرد با حسن صورت،
متین، اسپایدرمن و جین قدرتی
و دوستی به حد ما در برابرش مردان
سپایر تر گسری درام که آشنایی با
زندگی سببش به حد ما و معنای واقعی
عاشق می‌کند. شاید بایبی، شاید صیاد
شیرازی، شهید باقی، شهید خراسی،
میرزا کوچک خان، رفقای اسلام و... همه
اینها نمونه‌های عجیب و غریبی هستند
که اگر واقعا سینمای ایران روی آنها
تمرکز می‌کرد، نه تنها به عنوان
رسمی برای ایرانی‌ها و دوست‌داران
محسوب می‌شدند، بلکه از آن بالاتر
چون اینها رنگ خدای گرفتند خودشان
و صورتی و منبع الهام شدن هالوودها
بودند در این عالم دُوب می‌شدند.

این شخصیت‌ها که ذکر شد تنها مصادیق کوچکی از اقیانوس ایرانیان هستند؛ البته از بعضی‌های شان سریال ساخته شده که باز خورد بسیار خوبی هم داشته است، اما چرا سینمای ایران روی آنها سرمایه‌گذاری نمی‌کند؟! همه می‌دانیم، سینما از نظر قدرت بیان نسبت به سریال، چند قدم جلوتر است اما متأسفانه در بیان

چرا اقتصاد در سینما یا وجود این همه موضوع بزرگ است؟ مگر در کشور ما هنوز هم که است؟! با حداقل چرا چنین موضوعاتی همیشه قلمباز می‌شود؟ آثار خارجی الگوی تقلید شده‌اند و بعضی اعظم سینمای ما را سیمینا می‌خوانند و حتی از سیمینا به آستانه‌ها در تئاتر هم این وضعیت دیده و وضوح دیده می‌شود تا آنجا که سینماگران، تئاتر ایران چندان حرفی برای گفتن ندارند. وقتی سیمینا خیلی راه بیرون می‌زنند، فیلم‌های فیلم‌های حرفه‌ای نشان بدهییم باراحتی به شما می گوید فیلم های سیمینا نسخه اصلی هالیوودی است یا حتی برخی سانس های فیلم او کدام یا حتی برخی سر گرفته شده است.

از همه اینها بدتر اقتباس هایی است که از فیلمفارسی های قبل انقلاب می شود که در شان سینمای ما نیست و می توان گفت این فیلم ها بروی سینمای ایران را می برد در حالی که ما در خاک فرهنگ و هنر ایران زندگی می کنیم؛ خاکی که نفس ان هنرمند می زاید و اندیشه می تپد؛ خاکی که اسطوره ها و علمی پژوهشی دارد و اسطوره های علمی

حجت‌الله ایوبی: تصمیمی برای اکران «قصه‌ها» و «عصبانی نیستم» نگرفته‌ایم

گفت و گو می‌توانیم مشکلات را حل کنیم اما هنوز هیچ تصمیمی در خصوص اکران این فیلم‌ها گرفته نشده است. رئیس سازمان سینمایی همچنین در خصوص اظهار نظر یکی از نمایندگان در مورد اینکه تنها راه حل این مشکل این است که فیلم‌های مسئله‌دار توسط نمایندگان مجلس دیده شود، گفت:

این دو فیلم اکران نشود بلکه برای اکران چندین فیلم دیگر نیز مسئله و سؤال دارند و درخواست کردند تا این فیلم‌ها را ببینند. وی افزود: به هر حال اصل خبر درست است و ما هم در برنامه داریم که به مجلس برویم و با آقایان جلساتی را برگزار کنیم؛ چرا که معتقد به تعامل با مجلس هستیم و فکر نمی‌کنیم با

حجت‌الله ایوبی، رئیس سازمان سینمایی، پاسخ به خبرنگاران فارس و ایسنا مبنی بر عدم اکران دو فیلم «قصه‌ها» و «عصیان» نیست» و تصمیم سازمان سینمایی در این مورد گفت: اصل نامه کاملاً درست است و کمیسیون فرهنگی نه تنها تقاضا دارد

در ادامه جشنواره فیلم مقاومت در روسیه

روس‌ها «چ» را در موزه جنگ مسکوبه تماشا نشستند

ایران، برگزار می‌کند. این جشنواره در یکی از عظیم‌ترین موزه‌های جنگ جهان را انتخابی شایسته دانست و از مدیریت موزه جنگ مسکو و نیز رایشی فرهنگی جمهوری اسلامی ایران در مسکو به سبب این ابتکار قدردانی کرد.

[illegible]

در چارچوب جشنواره فیلم مقاومت مسکو که همزمان با سیزدهمین جشنواره بین‌المللی مقاومت در موزه مرکزی جنگ بزرگ میهنی مسکو برگزار شد، تماشاگران علاقه‌مند روس با پنج فیلم سینمایی در حوزه مقاومت و دفاع ملت با گوشه‌ای از مقاومت دلبران قدس قهرمان ایران در هشت سال دفاع مقدس آشنا شدند.

به گزارش «جوان» به نقل از روابط عمومی سیدزهین جشنواره بین‌المللی فیلم مقاومت؛ مراسم افتتاحیه این جشنواره پرشکوه روز جمعه یازدهم مهرماه در سالن بزرگ سینمایی موزونجنگ مسکو برگزار شد و ژنرال افتخار موزه جنگ، در آغاز برنامه افتتاحیه طی سخنانی، نمایش فیلم‌هایی که نشان‌دهنده مقاومت ملت ایران در برابر خود با دشمنان بود را افتتاحیه بزرگ برگزیده خواند و دانستند و اظهار امیدواری کرد تماشاگران این فیلم‌ها، فرصتی برای آشنایی بیشتر با فرهنگ تاریخی و سرنوشت همسایه جنوبی خود که تمدن و تاریخی کهن و پر افتخار دارند بیابند. دکتر مهدی سنایی، سفیر جمهوری اسلامی ایران در قزاقستان و روسیه نیز با گرامی‌اشدن سیدزهین جوادانه دفاع مقدس کشور عزیزمان

«رپاس سرگرمی» با هدف معرفی و نقد کمپانی های بزرگ فیلمسازی با موضوع تفریح و سرگرمی های شبکه اقیانوس پخش خواهد شد. در گزارش مهر «رپاس سرگرمی» عنوان برنامه های جدید از شبکه اقیانوس است که در هر قسمت به نقد و بررسی و مرور تاریخچه کمپانی های بزرگ فیلمسازی که در حوزه سرگرمی و فیلم های کودک و نوجوان فعالیت می کنند خواهد پرداخت. قسمت اول برنامه «رپاس سرگرمی» که ساعت ۱۹:۳۰ چهارشنبه ۱۶ بهار از شبکه اقیانوس پخش می شود، به معرفی کمپانی والت دیزنی می پردازد؛ شرکتی که ابتدا با هدف فعالیت های صرفاً تفریحی راه اندازی شده بود ولی در ادامه تسمی، به یادگیری برای تغییر دیدگاه های مسیری، با پذیرفتن اهداف سیاسی تبدیل شد. همچنین قسمت دوم برنامه

کارگردان «روز روشن» سر «دوراهی» است

کارگردان فیلم «روز روشن» فیلم جدید خود را با نام «دو راهی» در مرحله انتخاب بازیگران از میان چهره های سینما می می برد. شهابی در گفتگو با ایسنا درباره فیلم «دو راهی» که اخیراً برپا شده ساخت آن صادر شده است، بیان کرد: این فیلم که نام موقت آن «دو راهی» است و قطعاً تغییر خواهد کرد در مرحله انتخاب بازیگران است و تلاش می کنم که به جشنواره برسانم. شهابی اضافه کرد: این فیلم در واقع بخش اول فیلم دیگری با نام «مترج» است که قرار است در انگلستان ساخته شود و هماهنگی های آن با کمیته فیلمسازی Art Picture انجام شده است. افزوده به این ترتیب پس از ساخت «دو راهی» احتمالاً در زمستان امسال بخش دوم فیلم ادامه پیدا خواهد کرد به همین دلیل آنجا که برای این کار یک خدشه اهمیت دارد در ساخت آن و رساندن به جشنواره حلقه نتوانیم که

موزه‌های جهان به دنبال امانت گرفتن آثار گنجینه‌ای ایران هستند

سوئیس تابلو «گوگن» رامی خواهد

خارجی موزه هنرهای معاصر تهران مورد درخاست از هنرمندان دنیا بوده است. توضیح داد: «تابلو «هشاک و مدش» اثر کاپسواکز سوی زواری در اسپانیا درخاست شده است که البته مشکل بیمه بین‌المللی آن حل نشده و با وجود اینکه قرار بود برترین بین‌المللی‌گاه آثار پیکسکو در این موزه برگزار شود و ما باامانت‌سپاری این اثر توافق کرده بودیم اما نتوانستند با توجه به تجربه‌هایی که وجود داشت، مشکلات بیمه آن را حل کنند. وی ادامه داد: همچنین سوئیس نیز درخاست از لوتوز لوترک و اوژن رینر با گل‌گزار درخاست کرده است که این باره با مافارت سوئیس صحبت کرده‌ام و تضمین این آثار اسفارت انجام می‌دهد و قول داده‌اند که مشکل بیمه آن را با یک بیمه معتبر اروپایی مر رفع کنند و اگر مسئله بیمه و هزینه‌های جانبی این آثار از بسته بندی تا سال‌ها از حل شود، در این زمینه به توافق خواهیم رسید.

متذکر شد: هر اثری را خواهیم امانت سپاری کنیم، با بنیاد کریستیز در لندن مکاتبه

می‌کنیم و با ارسال تصویر اثر، قیمت بین‌المللی آن را برای ضمانت پیمای آن دریافت می‌کنیم. تابلو لوتر ک ۱۰ میلیون یورو قیمت گذاری شده و قیمت تابلوی گوگن هنوز اعلام نشده است. وی تأکید کرد: هر قیمتی که از سوی کارشناسان بین‌المللی اعلام شود، او را به ناله و ناله درصد می‌بینیم چون ما مقصد فروش داریم و آنها هم این قیمت گذاری را برای بحث پیمای آن انجام می‌دهند.

ملاتوسوزی در خاتمه دوسریه موضوع اجاره، گرفتن بابت امانت این آسار تسویه داد؛ اگر امکان برای این نمایندگان برای ارائه و معرفی نه ایران در این کشورها فراهم نشود، اجاره را بابت امانت بسیاری آثار کهنیت خود خواهیم خواست که این اجاره به عنوان هزینه ای برای ارسال این آثار و احوال نیز به مرمت آن اثر در بازگشت مورد نظر ماست ضمن اینکه در این کشورها با بابت فروشی و نمایش این آثار منبع درآمدی خواهند داشت که تلاش ما هم سهم داشتن در این درآمدی است.

«ارباب سرگرمی» والت دیزنی را به شبکه افق می آورد

«رپاس سرگرمی» با هدف معرفی و نقد کمپانی های بزرگ فیلمسازی با موضوع تفریح و سرگرمی های شبکه اقیانوس پخش خواهد شد. در گزارش مهر «رپاس سرگرمی» عنوان برنامه های جدید از شبکه اقیانوس است که در هر قسمت به نقد و بررسی و مرور تاریخچه کمپانی های بزرگ فیلمسازی که در حوزه سرگرمی و فیلم های کودک و نوجوان فعالیت می کنند خواهد پرداخت. قسمت اول برنامه «رپاس سرگرمی» که ساعت ۱۹:۳۰ چهارشنبه ۱۶ بهار از شبکه اقیانوس پخش می شود، به معرفی کمپانی والت دیزنی می پردازد؛ شرکتی که ابتدا با هدف فعالیت های صرفاً تفریحی راه اندازی شده بود ولی در ادامه تسمی، به یادگیری برای تغییر دیدگاه های مسیری، با پذیرفتن اهداف سیاسی تبدیل شد. همچنین قسمت دوم برنامه

کارگردان فیلم «روز روشن» فیلم جدید خود را با نام «دو راهی» در مرحله انتخاب بازیگران از میان چهره های سینما می می برد. شهابی در گفتگو با ایسنا درباره فیلم «دو راهی» که اخیراً برپا شده ساخت آن صادر شده است، بیان کرد: این فیلم که نام موقت آن «دو راهی» است و قطعاً تغییر خواهد کرد در مرحله انتخاب بازیگران است و تلاش می کنم که به جشنواره برسانم. شهابی اضافه کرد: این فیلم در واقع بخش اول فیلم دیگری با نام «مترج» است که قرار است در انگلستان ساخته شود و هماهنگی های آن با کمیته فیلمسازی Art Picture انجام شده است. افزوده به این ترتیب پس از ساخت «دو راهی» احتمالاً در زمستان امسال بخش دوم فیلم ادامه پیدا خواهد کرد به همین دلیل آنجا که برای این کار یک خدشه اهمیت دارد در ساخت آن و رساندن به جشنواره حلقه نتوانیم که